

[Ahlmann-Ohlsen]

lederskikkelse i dag og i 1981, da både hr. Holger K. Nielsen og undertegnede blev valgt ind i Tinget. Der er også meget stor forskel på de ting, hr. Holger K. Nielsen sagde dengang, og de ting, han siger nu. Det er helt tydeligt, at hr. Holger K. Nielsen er i startposition til at bevæge sig ind i de mere socialdemokratiske rækker for at placere sig på de eftertragtede regeringsbænke – hvor der jo også er rigelig plads i dag.

Men det, der får mig herop, er egentlig de betragtninger, hr. Holger K. Nielsen kom med om de sikre zoner. Hr. Holger K. Nielsen var dybt bekymret for udviklingen i det tidligere Jugoslavien osv., men hvor er den saft og kraft og det engagement, som venstrefløjen og folkesocialismen mobiliserede for 10-12 år siden? Jeg ved godt, det var andre emner; det var Nicaragua, det var Sydafrika, det var Pershing II-raketterne, det var hele engagementet, som blev drevet, vil jeg gerne tro, af idealisme.

Nu har vi i dansk politik brug for de folkesocialister, der var idealister dengang, til sammen med os andre at påpege katastrofen i den kapitulationsløsning, som man nu lægger op til fra topmødets side omkring tredelingen af det tidligere Jugoslavien, altså Bosnien-Hercegovina. Her efterlyser jeg virkelig saft og kraft og ærlig snak, som hr. Holger K. Nielsen jo selv gerne vil have. Lad os få SF's bud på, hvordan man løser problemstillingen dernede, og hvordan man sikrer de zoner. Vil SF nu sende folk derned fra Danmark og sikre de zoner?

Men overordnet: Hvor er SF's engagement i udenrigspolitikken nu?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Frank Jensen vil jeg sige, at jeg er meget tilfreds med, at hr. Frank Jensen også er enig i, at der skal diskuteres nye dagsordener. Men når hr. Frank Jensen så siger, at det er et godt grundlag for efterrets arbejde, må jeg sige, at min umiddelbare optimisme ikke er så stor som hr. Frank Jensens.

Jeg har svært ved at se, hvordan de nye dagsordener kan komme op her til efteråret. Jeg har på fornemmelsen, at alt her i Folketinget går i stå til efteråret, og at vi skal se en regering, der bare skal have det til at fungere frem til næste folketingsvalg. Men o.k., lad os vente og se. Jeg venter at se, hvad det er for nye dagsordener, hr. Frank Jensen vil fremsætte til efteråret.

Så omkring skattereformen: Jeg er da godt klar over, at der bliver lukket nogle skattehuller, og at det specielt er de rige, der bliver ramt af det, men jeg forstår ikke, hvorfor det skal være socialdemokratisk politik, at det er nogle andre rige, der skal have pengene. Hvorfor kan man da ikke give pengene til de fattige? Jamen er det helt umuligt, hr. Frank Jensen, at have en tankegang om, at man lukker nogle skattehuller, som især rammer de rige, og at man så i høj grad giver pengene til de dårligt stillede?

Sådan tænkte Socialdemokraterne i hvert fald for en 30-40 år siden. Det var sådan almindelig socialdemokratisk politik. Nu er det tilsyneladende blevet socialdemokratisk politik, at man skal forsvare de ærlige rige. Det har skatteministeren sagt. Han er en ven af de ærlige rige. Hvornår er det blevet socialdemokratisk politik, at man skal være ven af de rige, selv de ærlige rige? Jeg har da altid troet, at det var de fattige, man ville slås for.

Og derfor fatter jeg ikke, at man ikke er gået ind på tankegangen om at omfordele også over skattepolitikken. Det har også altid været socialdemokratisk politik, at man gennem skattepolitikken skulle omfordele. Nu gør man det yderligere skævt inden for skattepolitikken.

Så til hr. Ahlmann-Ohlsen, som spørger, om jeg ikke har nogen løsning på Jugoslavien-konflikten. Hr. Ahlmann-Ohlsen vil godt have ærlig snak. Han skal få ærlig snak: Nej, jeg har ikke nogen løsning på det problem.

I modsætning til hr. Ahlmann-Ohlsen så erkender jeg, at det jugoslaviske problem er så kompliceret, at man ikke bare kan få en eller anden total, færdig løsning her fra det danske Folketings side. Jeg ved godt, at De Konservative har en anden opfattelse. De har den her sort-hvide opfattelse, at det er nogle serbiske krigskarle, der er skyld i det hele, og så er der nogle andre, der ikke er krigskarle. Men sandheden er, at der er ingen engle i den jugoslaviske konflikt. Der er ingen engle, alle er skurke i den konflikt, og det er langt mere kompliceret end som så. Der er rettigheder på alle sider, som man skal have fat på.

Derfor har jeg ikke nogen færdig løsning på det. Jeg angav nogle stikord til, hvad der kunne blive en del af den proces, der måtte komme i gang. Det står jeg ved.

(Kort bemærkning).